

[Christmas Møller.]

forstaaende overfor den Betragtning, at det var rimeligt at give det paagældende Erhverv et vist Varsel i det Øjeblik, man vilde ned sætte en forhøjet Toldsats.

Endelig skal jeg om § 3 sige, at naar der i den staaar, at Finansministeren er bemyndiget til at ophæve de her foretagne Ændringer af Toldloven eller ned sætte de herved forhøjede Toldsatser, naar disse har ført til Prisforhøjelser, som ikke er begrundet i forøgede Produktionsomkostninger, maa det vel forstås paa den Maade, at hvis en Virksomhed for Tiden gik med Tab, vilde man ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal tage Hensyn hertil.

Jeg gentager, at da det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har fuldkommen Ret i, at dette Lovforslag paa en Række Omraader imødekommer konservative Ønsker, gør det for ikke faa Satsers eller Varegrupper Vedkommende — ja, jeg kan næsten sige er sammenfaldende med Forslag, som tidligere er fremsat fra det konservative Partis Side —, kan det jo ikke undre, at det konservative Parti siger til den højtærede Regering, at vi synes, det er rigtigt, at den nu langt om længe er kommet med dette Lovforslag og har forelagt det her i Tinget. Men vi forbeholder os under en Udvalgsbehandling, som naturligvis maa være forholdsvist hurtig, at komme ind paa Enkelt-heder og navnlig drøfte med Finansministeren — og eventuelt ogsaa modtage Henvendelser fra Erhverv, som bliver ramt — det Spørgsmaal, om der ikke paa nogle Omraader kan siges i dette Lovforslag at være Bestemmelser, som fører til, at det er Halvfabrikata, som i Virkeligheden for mange er Raavarer i deres Virksomhed, der beskattes, hvorved der i disse vanskelige Tider paaføres Virksomhederne en urimelig og unødigt Konkurrence. Den Slags Enkelt-heder er bedre egnet til Drøftelse i et Udvalg, og vi erklærer os villige til gennem en forholdsvist hurtig Behandling at søge at naa til Vejs Ende til Gennemførelse af dette Lovforslag.

Rager: Det radikale Venstre kan tilsige dette Lovforslag en velvillig Behandling og Støtte, idet vi ikke undlader at erkende, at den bestaaende Situation ude i Verden og herhjemme kræver ekstraordinære Foranstaltninger. Vi erkender, at der er et stærkt Ønske fremme om Afvikling af Valutacentralen; vi erkender ogsaa, at det naturligvis vil være en Fordel, hvis en Del Varer kan undtages og komme paa den saakaldte Friliste. Vi betragter det foreliggende

Lovforslag som et Forsøg paa bl. a. at bane Vej for, at de Varer, der gennem dette Forslag belægges med ændrede Toldsatser, kommer paa Friliste. Vi erkender ogsaa den foreliggende politiske Situation, der henviser Regeringen til at forhandle sig til Rette med Oppositionen, og som Følge deraf bliver det naturligvis ogsaa nødvendigt paa enkelte Punkter at rette sig efter denne Oppositions Ønsker. Men særlig henviser vi til Lovens § 3, den Paragraf, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller netop talte om, og hvorefter Finansministeren er bemyndiget til efter Forhandling med Handelsministeren helt eller delvis at ophæve de i Loven foretagne Ændringer af Toldloven, for saa vidt Forhøjelserne giver Anledning til saadanne Prisforhøjelser her i Landet, som ikke er begrundet i de Stigninger, der maatte finde Sted som Følge af de forhøjede Satser. Det er for mig af ganske afgørende Betydning, at denne Paragraf er indføjet i Loven, og det interesserede mig i høj Grad at høre, at man ogsaa fra konservativ Side erkendte dette.

Med Hensyn til selve Lovens enkelte Positioner skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke komme ind paa ret meget dèr, men jeg vil gerne sige, at et Spørgsmaal har her faaet en Løsning, nemlig Spørgsmaalet om Silketolden. Der har gennem Aarene fra Erhvervenes Side atter og atter været peget paa det meningsløse i, at der ikke var en Adskillelse mellem Tolden paa Kunstsilke og Tolden paa naturlig Silke, og jeg vil takke Finansministeren, fordi han i denne nye Lov har foretaget en Ændring og en Rationalisering paa dette Omraade.

Jeg vil gerne henvise til, at hvor der i Lovforslaget, under Afsnittet om Silke, tales om, hvor meget Silkeaffald der maa findes i de forskellige Varer, for at de skal kunne falde ind under den billigere Position, staaar der, at Mængden af Affaldsilke maa ikke overstige 6 pCt. af Varens samlede Vægt. Jeg kunde tænke mig, at det muligvis kunde underkastes Overvejelse, om ikke disse 6 pCt. var lovlig knebent, maaske skulde det forhøjes til 8—10 pCt. Et andet Punkt, jeg ogsaa gerne vil gøre opmærksom paa, og som jeg tror, man maa have lidt nærmere Oplysning om, er: Hvorledes kommer Forholdet, naar denne Lov er vedtaget, til at ligge for Positionerne for Silkegarn og færdige Silkevarer i Forhold til tidligere? Saa vidt jeg har kunnet se, er Forholdet det, at Garn tidligere beskattedes med 22 pCt. eller 3 Kr. pr. kg, medens det nu skal beskattes, efter Beskaffenheden, med 4—5 Kr. pr. kg, og de